

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
7 Пж 1692/22
14.09.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Татјане Ђурице, председника већа, судије Јасмине Ђурђевић и судије Николе Ивчевски, чланова већа, у парничном поступку по тужби тужиоца АА ПР,, матични број:, кога заступа Владета Станковић, адвокат из,, против туженог МБ СТОВАРИШТЕ ДОО, Прокупље, Бошка Југовића 15, матични број: 21222496, кога заступа Драгићевић Наташа, адвокат из, ради дуга, вредност спора 336.000,00 динара, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Привредног суда у Нишу 7 П 98/20 од 14.12.2021. године, на седници већа одржаној 14.09.2022. године, донео је следећу

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ жалба туженог као неоснована и пресуда Привредног суда у Нишу 7 П 98/20 од 14.12.2021. године у ставу II и IV **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Побијаном пресудом Привредног суда у Ниш првим ставом укинута је решење о извршењу тог суда Иив број 1133/19 од 27.08.2019. године, у ставу другом усвојен тужбени захтев тужиоца, па је обавезан тужени да тужиоцу плати износ од 336.000,00 динара са законском затезном каматом од 17.08.2019. године па до исплате, као и износ од 20.000,00 динара по основу новчане накнаде због кашњења у испуњењу новчане обавезе, у ставу трећем одбијен захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му плати законску затезну камату на износ од 336.000,00 динара почев од 09.08.2019. године, па до 16.08.2019. године, те је одлуком као у ставу четвртом обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 50.760,00 динара.

Благовременом жалбом тужени побија пресуду због, како наводи, битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права. Наводима да је пресуда нејасна и неразумљива указује на апсолутно битну повреду из одредбе члана 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку. С позивом на одредбу члана 31 Закона о привредним друштвима наводи да предметни рачун није потписао законски заступник тужиоца, да је законски заступник туженог навео да није било пословног односа између странака те да предметни посао и није одрађен за тужен па је мислио да се ради о предрачуну одакле се, како даље наводи, закључује да се ради о послу који су договарала лица која нису овлашћена ни од стране тужиоца ни од стране

туженог. У смислу образложених навода жалбе предлаже да се пресуда преиначи и тужбени захтев одбије, евентуално да се укине.

Одговор на жалбу није дат.

Испитујући законитост и правилност побијане пресуде у границама одређеним одредбом члана 386 Закона о парничном поступку, Привредни апелациони суд налази да жалба није основана.

У поступку доношења побијане пресуде нису учињене апсолутно битне повреде из одредбе члана 374 став 2 Закона о парничном поступку, на које овај суд пази по службеној дужности.

Насупрот жалбеним наводима жалиоца побијана одлука није захваћена ни апсолутно битном повредом из одредбе члана 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку, на коју се у жалби указује, будући да пресуда нема недостатака због којих се не би могла испитати. Изрека је јасна, у складу са датим разлозима, а првостепени суд је дао јасно и стању у списима сагласно образложење за своју одлуку.

У конкретном случају ради се о парници у спору мале вредности у смислу одредбе члана 487 став 1 Закона о парничном поступку, којом је прописано да у поступку у привредним споровима спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 30.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Са друге стране, сагласно одредби члана 479 став 1 истог прописа предвиђено је да пресуда или решење којим се окончава парница у поступку у споровима мале вредности може да се побија само због битних повреда одредби парничног поступка из члана 374 став 2 овог Закона и због погрешне примене материјалног права. Следом реченог пресуда донета у предметном маличном спору не може да се побија због релативно битних повреда каква је оцена доказа, нити може да се побија због погрешно или непотпуног утврђеног чињеничног стања. Отуда, Привредни апелациони суд није овлашћен да цени, па није ни ценио, наводе жалбе којим се побија правилност утврђеног чињеничног стања.

Предмет тужбеног захтева је исплата износа од 336.000,00 динара са законском затезном каматом од дана 09.08.2019. године па до исплате, а на име набавке и уградње бетон плоча, односно набавке уградњи ивичњака и уградње облога, према рачуну број 38 од 08.08.2009. године. Такође, предмет захтева је и наплата износа од 20.000,00 динара на име накнаде за кашњење у испуњавању новчаних обавеза, сагласно одредбама Закона о роковима измирења новчаних обавеза у комерцијалним трансакцијама.

Међу парничним странкама био је споран и основ и висина потраживања, имајући у виду наводе туженог из приговора да је у рачун унет неистинит садржај, односно да није био у пословном односу са тужиоцем.

По спроведеном доказном поступку у којем је извео доказ саслушањем тужиоца, сведока ББ, затим саслушање туженог, као и читање писаних доказа - предметног рачуна, дописа уз који је тужени извршио повраћај рачуна број 38 од 08.08.2019. године тужиоцу, првостепени суд је закључио да су парничне странке биле у пословном односу, да је тужилац, извршио услуге које фактурисао предметним рачуном, па како тужени није доказао да је ову обавезу измирио то је применом одредбе члана 262 и 600 Закона о облигационим односима обавезао туженог да тужиоцу плати дуговани износ. Надаље, како је утврдио да је предметну фактуру тужени примио најкасније 16.08.2019. године са којим даном је сачинио допис о враћању истог рачуна, првостепени суд од тог дана досуђује законску затезну камату, с позивом на одредбу члана 324 и 277 став 1 Закона о облигационим односима. Такође,

позивом на Закон о роковима измирења новчаних обавеза у комерцијалним трансакцијама обавезује туженог да тужиоцу плати износ од 20.000,00 динара налазећи да обавеза није измирена у року од 60 дана од доспелости.

Одлука првостепеног суда је правилна.

На утврђено чињенично стање правилно је првостепени суд применио одредбе материјалног права и то одредбе члана 600 и 262 Закона о облигационим односима, те је правилно обавезао туженог да тужиоцу плати дуговану цену за извршену услугу и то са каматом од дана када га је тужилац позвао на плаћање, односно 16.08.2019. године.

Жалбени навод жалиоца којом указује да предметна фактура није потписана од стране законског заступника тужиоца није од утицаја будући да се ради о рачуноводственој исправи којом се књижи промена, а коју може сачинити и лице које је код учесника у правном промету, унутрашњом систематизацијом, распоређено на радно место које обухвата овлашћење за сачивање рачуна. У том смислу ваља разликовати овлашћење за заступање у заснивању пословних односа од систематизацијом радних места овлашћења за сачињавање фактура, односно за књижење пословне документације.

Не могу се прихватити ни наводи жалбе о томе да посао није закључен од стране овлашћеног лица туженог код чињенице да је одредбом члана 32 став 2 Закона о привредним друштвима прописано да ако друштво у континуитету прихвата да неко лице поступа као заступник на начин којим трећа лица доводи у уверење да има право на заступање, сматраће се да је друштво конклюдентно то лице овластило на заступања, осим ако друштво не докаже да је треће лице знало или морало знати за непостојање овлашћења за заступање тог лица.

Из утврђеног чињеничног стања произилази да је и раније правне послове са тужиоцем закључивао за рачун туженог ВВ а у доказу који је првостепени суд прочитао - допису којим тужени враћа рачун тужиоцу - јасно је наведено да је ВВ, као именовани радник у могућности да провери исправност рачуна. Отуда чак и да наведено лице није запослено код туженог произилази да је у континуитету заступало туженог у пословном односу са тужиоцем.

Из наведених разлога произилази да је одлука првостепеног суда правилна.

Правилна је одлука о трошковима поступка донета правилном применом АТ и ТТ.

Следом реченог применом одредбе члана 390 Закона о парничном поступку одлучено као у изреци.

ТЂ/НЈ

**ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА
Татјана Ђурица с. р.**

Тачност отправка оверава